

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Prauiæ considerationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

eo suo significat, quem cum emendare non posset, ne presentiam probare videretur, abesse malebat; summam adhibebat diligentiam, ut animam sat diu ante prepararet, & contra teporem & euagationem varijs adminiculis prae muniret. In-
Præparatio ante Horas.
 scripserat Breuiario subiectas sententias:
Si cor non orat, in vanum lingua laborat. Ante orationem prepara animam tuam. & noli esse quasi homo qui tentat Deum. Illius est oratio perfecta, cuius & causa clamat & lingua, & actus & sermo, & vita & cogitatio. Cassiodor. super Psalmos. Et illud S. Isidori: Oratio cordis est, non labiorum; neque enim Isidor. l. 3. verba deprecantis Deus intendit, sed orantis cor c. 8. adspicit; melius est cum silentio orare corde sine sono vocis, quam solis verbis sine intuitu mentis.

Adhæc hæc considerationes, quas subijcio, sæpe animo voluebat, ut tantò maiori cum deuotione Horas diceret.

I. Considera Dei Maiestatem, eiusq; *Præuia considerationes.*
 presentiam tibi propone, & quomodo
 omnis spiritus laudet Dominum, & omnia opera eius benedicant ei: atque æmulare.

II. Te constitutum, ut pro Magistratu

D 2, Ec-

Ecclesiastico & Politico, pro amicis & inimicis, pro secularibus, distractis, captiuis, infantibus de Baptismo, & omnibus de salute periclitantibus, pro viuis & defunctis Deum ores, quàm sit proinde æquum, vt deuotè id facias. Cogita voces & lacrymas multorum afflictorum suspirantium in aduersis, & dirâ seruitute peccati in æternæ damnationis periculis.

III. Ad finem singulorum Psalmorum, sub *Gloria Patri*, singulariter recollige animum, & renoua attentionem: SS. Trinitatem intimo corde lauda, reuerere & adora: Desiderans illos in te sentire affectus, quos Psalmi varios passim suggerunt; ideoq; diligenter obseruandi sunt, velut Amoris in Deum, Doloris de peccatis, Laudis diuinæ potentia, sapientia, bonitatis; Admirationis, Gratiarum actionis pro beneficijs, &c.

IV. Quanto pietatis fructu gustuque & gaudio Spiritus Horas legere posses, si curares psallere sapienter, id est, si intellectui Psalmorum, quos Spiritus Sanctus dictauit, deuotè intenderes; vt eos, non tamquam à Propheta (vt Cassiani verbis vtar) compositos, sed velut à te editos,

Coll. 19.
L. 19.

tos, quasi orationem propriam, profunda cordis compunctione depromeres; vel certè ad tuam personam æstimares eos esse directos: quos viri sancti magno affectu & fructu recitare soliti sunt. O quàm displicet summo DEO, ea, quæ ipse inspiravit, vt ijs postulare nos faceret gemitibus inenarrabilibus, recitari quandoque cum fabulis & risu, aut saltem vanis cogitationibus, id est, sordibus sacratissima verba, quibus longè maior, quàm Sanctorum reliquijs, veneratio debetur, misceri! Quàm Sanctis displicet, verba, quibus ipsi Deum tam seriò & sedulò honorarunt, ea per te inhonorari & quasi prophanari! ijsq; vanas ac carnales cogitationes admisceri; vt fiat detestabile illud: *Populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longè est à me.*

V. Deum ad hoc tibi de suo patrimonio largiri alimenta, vt ritè id officium sibi præstes; & quàm turpe, in eo negligenter versari! Sanè, si audias seruus nequam & fraudulentus, quomodo effugies iram supremi Patrisfamilias?

VI. Orationem canalem esse, quo ad nos DEI gratia deriuatur; & quàm tur-

D 3

PC.

pe, illam tibi fieri, per negligentiam in peccatum, & gratiæ detrimentum!

VII. Esse sacrificium, quod, sicut Eliæ, igne cœlitus misso accendi debeat, vt fiat illud Psalmistæ: *In meditatione mea exarscit ignis.* Sed quemadmodum Abel optima quæque offerebat, Cain deteriora; ita tempus & locum deteriora aliqui eligunt, commodiora vilibus rebus, studijs & fabulis tribuunt.

VIII. Esse quasi sacrificium thymiamatis, quod ex suauissimis aromatibus conflatum; de quo Apocal. 5. dicitur, *Angelos apparuisse, habentes phialas auréas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes Sanctorum.* Quidquid ergo virtutis in nobis est, in oratione succendi Deo debet, vt placeant verba nostra in conspectu summi Principis. Sapiens ait: *Aurum tuum & argentum conflat, & verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos: & attende ne fortè labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem.* Quomodo enim sanabitur, qui Orationem, quæ malorum omnium remedium est, efficit suâ negligentia venenum? Quàm autem indignū,
bla-

blasphema, turpia, vana, otiosa, iocosa, noua, cum sacris admittere. Sed quantâ reuerentiâ te psallere par est, qui pro omnibus, qui Deum inhonorant & ignorant, venis vt adores & honores? O quantâ nos meritò verecundiâ affici debemus, quos pudet irreuerenter agere cum hominibus, & non cum DEO, Rege regum!

ORATIO ANTE HORAS
Canonicas.

A Peri, Domine, os meum ad benedicendum nomen tuum: cupio enim tibi attentè & fideliter psallere, teq; purè laudare in vnione & virtute illius perfectissimæ attentionis, qua tu Patrem orasti & laudasti in terris, & hymnum in horto dixisti: præ mœstæ cordis angustia, cum sudore sanguinis orans: adiuua me gratiâ tuâ, sine qua nihil possum, & vis immense charitatis tuæ suppleat omnem defectum meum, vt placeat tibi obsequium seruitutis meæ, quod offero ad gloriam nominis tui, ad meam proximiq; salutem, Amen.

Ruminabat sub cantu, dum morâ quædam interponeretur, similia: *Quorsum sub cantu mihi vitam dedisti, ô summe Deus? quare me aspirationes for-*